

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 29. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Torsdag den 15. maj 2014
Tidspunkt: Kl. 8.00-10.00 og kl.12.00-13.00
Sted: Vær. 1-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Morten Bødskov (S), Ida Auken (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Erling Bonnesen (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF) og Mette Bock(LA).

Thomas Danielsen deltog i sin egenskab af fiskeriordfører.

Desuden deltog: Minister for uddannelse og forskning Sofie Carsten Nielsen, erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen, handels- og udviklingsminister Mogens Jensen, kulturminister Marianne Jelved, undervisningsminister Christine Antorini og minister for fødevarer, landbrug og fiskeri Dan Jørgensen.

Morten Bødskov fungerede som formand til og med punkt 3, hvorefter Eva Kjer Hansen ledede mødet.

UDG. Punkt 1. Samråd med skatteministeren og ministeren for børn, integration og sociale forhold vedr. samrådsspørgsmål E om eksportabilitetsprincippet i forordning 883/2004

EUV alm. del (13) – samrådsspørgsmål E

Punktet var udgået.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3317 (konkurrenceevne) den 26.-27. maj 2014

Uddannelsesministeren havde tre punkter på dagsordenen, som alle blev forelagt til orientering. Det første punkt vedrørte rummet, mens de sidste to vedrørte forskning.

Erhvervs- og vækstministeren forelagde en sag til forhandlingsoplæg og tre sager til orientering.

Rumdelen

1. Udkast til rådskonklusioner vedrørende forbindelserne mellem EU og ESA

Vedtagelse

KOM (2014) 0056

Rådsmøde 3317 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 302 (side 624, senest behandlet i EUU 7/2-14)

Uddannelsesministeren: Det første punkt, jeg forelægger, vedrører vedtagelse af rådskonklusioner om det fremtidige samarbejde mellem EU og Den Europæiske Rumorganisation, ESA. Vi drøftede det også sidst, jeg var her i udvalget. Der er ikke lagt op til en drøftelse af punktet på rådsmødet.

EU har en række interesser i rummet, da EU i stadig stigende grad er afhængig af rumbaseret infrastruktur til en række af fællesskabets politikområder. Den øgede afhængighed af rumbaserede tjenester har over de seneste 10 år resulteret i et stadigt tættere samarbejde mellem EU og ESA. EU-Kommissionen fremlagde i februar måned i år en fremskridtsrapport med en status på det igangværende analysearbejde om det fremtidige samarbejde mellem EU og ESA. Denne rapport blev drøftet på konkurrenceevnerådsmødet i samme måned, og rådskonklusionerne er en reaktion herpå. Kommissionen analyserer fortsat styrker og svagheder ved to identificerede løsninger på det fremtidige samarbejde. Den ene løsningsmodel handler om at iværksætte et forbedret samarbejde – og det må siges at være godt – mellem EU og ESA inden for de nuværende rammer.

Den anden model handler om at etablere en ny struktur – en EU-søjle – inden for ESA, der udelukkende skal vedrøre samarbejde og styring af EU-programmer. Begge mulige løsninger tilgodeser både EU's behov for kontinuitet og politisk integrerede løsninger og tager hensyn til det særlige rumfartsmiljø, man finder i Europa, og som i høj grad er et resultat af det europæiske samarbejde gennem ESA. I rådskonklusionerne bakker Rådet op om fortsatte analyser af de to muligheder. Rådet er også enig i, at der ikke for nuværende er politisk opbakning til at gøre ESA til et decideret EU-agentur. Jeg synes faktisk, det er udtryk for en vis pragmatisk fleksibilitet. Kommissionen forventer at kunne fremsætte konkrete forslag til rammen for det fremtidige EU-ESA-samarbejde i slutningen af 2014 eller i begyndelsen af 2015.

Regeringen er fortsat enig med Kommissionen i, at der er plads til forbedringer på rumområdet i Europa, herunder i forholdet mellem EU og ESA. Jeg vil i den forbindelse erindre om, at medlemskredsen i ESA ikke er identisk med EU-medlemskredsen.

Forskningsdelen

2. Udkast til rådskonklusioner om implementeringen af køreplanen for det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastruktur (ESFRI)

Vedtagelse

Rådsmøde 3317 – bilag 1 (sammenotat side 4)

Ministeren for uddannelse og forskning: Det andet punkt, jeg fremlægger, vedrører vedtagelse af rådskonklusioner om implementeringen af den roadmap for forskningsinfrastruktur, som er udarbejdet af ESFRI – Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastruktur. Der er ikke lagt op til en drøftelse af punktet på rådsmødet. Der er to centrale elementer i rådskonklusionerne. Dels bekræfter medlemsstaterne, at de vil målrette deres nationale ressourcer mod de respektive prioriterede projekter, som de måtte deltage i, hvad der må siges at give god mening, dels opfordres Kommissionen til at supplere medlemsstaternes egne finansielle forpligtelser gennem et engangsbidrag fra Horizon 2020 til de prioriterede projekter.

Det er ret interessant, for set med regeringens øjne er den prioriteringsøvelse, som ESFRI har gennemført, endt med et for os meget tilfredsstillende resultat, idet Danmark har betydelig interesse i alle de tre prioriterede projekter: EPOS, the European Plate Observing System, ELIXIR, the European Life-Science Infrastructure for Biological Information, og ESS, the European Spallation Source. Det gælder ikke mindst ESS, hvor det er positivt at notere den brede opbakning til projektet blandt medlemsstaterne og herunder opbakningen til at få igangsat konstruktionen af ESS så hurtigt som muligt. De af medlemmerne her, der har været i Forskningsudvalget, vil vide, at medlemmerne dér går meget op i det. De prioriterede midler skal netop – sammen med indsatsen fra landene – hjælpe med at gøre de tre ret omfattende projekter til virkelighed. Det er endnu ikke afklaret, præcis hvor mange penge ESS vil blive støttet med, men Kommissionen har afsat omkring 90 mio. euro til at støtte de tre projekter, som ESFRI har prioriteret.

På baggrund af projektforslag fra de tre projekter vil Kommissionen gennemføre forhandlinger om fordeling af midlerne mellem projekterne. Det bliver programkomiteerne, der skal godkende kontrakterne mellem Kommissionen og projekterne, og midlerne forventes at blive udmøntet i begyndelsen af 2015. Så det skulle gerne komme Danmark til gode.

Mette Bock spurgte om, hvordan man vil målrette nationale ressourcer mod de tre prioriterede projekter. Hvem koordinerer det? Forskningsrådene?

Uddannelsesministeren svarede, at det bliver koordineret inden for de eksisterende rammer. Det er så heldigt, at der allerede er sat fokus på de områder, EU prioriterer, f.eks. ESS, og ellers vil det ske inden for forskningsrådene. Man har netop rettet prioriteterne, så de passer til den overordnede EU-prioritering.

3. Samarbejde om Middelhavsområdet

Politisk drøftelse

Rådsmøde 3317 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Ministeren for uddannelse og forskning: Til sidst vil jeg lige nævne, at den politiske drøftelse på rådsmødet vil handle om samarbejde i Middelhavsområdet. Det bliver en mere uformel, afsluttende drøftelse.

Indre markedsdelen

FO 4. Direktiv om forretningshemmeligheder

Generel indstilling

KOM (2013) 0813

Rådsmøde 3317 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Erhvervs- og vækstministeren: Den første sag, jeg vil nævne, er forslaget til direktiv om beskyttelse af forretningshemmeligheder. Jeg nævner sagen med henblik på forhandlingsoplæg. Sagen er på dagsordenen til konkurrenceevnerådsmødet den 26. maj 2014 til generel indstilling. Forslagets formål er at sikre europæiske virksomheder og forskningsinstitutioner tilstrækkelig beskyttelse af deres forretningshemmeligheder på tværs af Europa. De forskelligartede regler i EU's medlemslande gør det imidlertid vanskeligt for virksomheder at få et overblik over, hvordan deres forretningshemmeligheder er beskyttet. Forskellene i reglerne medfører, at virksomheder er mindre tilbøjelige til at arbejde på tværs af grænserne. Med direktivet indføres sammenlignelig minimumsbeskyttelse af forretningshemmeligheder i hele Europa. Danske virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, vil få lettere ved at håndhæve en forretningshemmelighed, der f.eks. er blevet udnyttet ulovligt af en samarbejdspartner i Europa.

FO Regeringen støtter forslaget om at indføre en minimumsbeskyttelse af forretningshemmeligheder. I Danmark har vi allerede veludviklede regler for beskyttelsen af forretningshemmeligheder. Disse regler ser regeringen ingen grund til at ændre væsentligt på. Regeringen vil derfor arbejde for, at direktivet kommer til at ligne de EU-regler og de danske regler, der gælder, herunder reglerne om forældelse, erstatning og behandling af civile retssager. Det vil være en fordel for virksomhederne, at forretningshemmeligheder reguleres ligesom

intellektuelle rettigheder. På den måde skal virksomhederne ikke sætte sig ind i flere forskellige regelsæt.

Med hensyn til spørgsmålet om forældelse ønsker regeringen, at det bliver op til de enkelte lande selv at fastsætte regler herfor. I det seneste kompromisforslag er der lagt op til, at medlemslandene selv skal fastsætte regler herom, dog sådan at forældelsesfristen ikke må være længere end 6 år. Regeringen ønsker som udgangspunkt ikke, at der skal være regler om forældelse i direktivet, som det var tilfældet i Kommissionens oprindelige forslag. Regeringen lægger derfor stor vægt på, at seneste kompromistekst fastholdes. Regeringen vil dog arbejde for, at fristen på de 6 år helt udgår af bestemmelsen.

Hvis man får et tab, fordi andre misbruger en forretningshemmelighed, har man mulighed for at få erstatning. Her vil regeringen også arbejde for at bevare de nuværende danske regler. Efter de danske regler er det afgørende for beregningen af erstatningen, hvad man har haft som tab, ikke f.eks. hvad den, der har udnyttet en forretningshemmelighed, har haft af fortjeneste. Vi vil dog kunne acceptere det forslag, der ligger på bordet nu. Det skyldes, at det svarer til reglerne på lignende områder, f.eks. når der gives erstatning for krænkelse af et varemærke eller et patent.

Hvis man har brugt en forretningshemmelighed ulovligt, kan man efter forslaget blive dømt til at betale økonomisk kompensation i stedet for f.eks. at få forbud mod at bruge forretningshemmeligheden. Direktivet indeholder også regler om muligheden for at pålægge bl.a. tvangsbøder, hvis man overtræder et påbud eller forbud. Andre lignende EU-regler overlader det i højere grad til det enkelte land at regulere disse områder. Regeringen vil arbejde for, at det også i dette direktiv overlades til medlemslandene selv at fastsætte regler herom.

Nu har jeg forklaret sagen og regeringens holdning kort og præcist. Men for god ordens skyld, og for at der ikke skal herske tvivl om, hvad forhandlingsoplægget går på, vil jeg nu gengive det i juridisk form:

Regeringen arbejder for, at direktivforslagets civilretlige bestemmelser i videst muligt omfang stemmer overens med dansk lovgivning. Det gælder særlig reglerne om forældelse, erstatning og muligheden for at tilkende økonomisk kompensation i stedet for at anvende de retsmidler, der omtales i forslaget, og anvendelse af civile sanktioner.

Regeringen lægger særlig vægt på, at medlemsstaterne stilles frit i forhold til at fastlægge den nærmere regulering af forældelse, således at det sikres, at forældelsesreglerne i forhold til krav omfattet af direktivet kommer til at svare til forældelsen for andre civilretlige krav.

Regeringen lægger særlig vægt på, at eventuelle civile sanktioner ved overtrædelse af direktivets forpligtelser anvendes i overensstemmelse med national lovgivning, således at

bestemmelsen kommer til at svare til den tilsvarende EU-bestemmelse om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Pia Adelsteen syntes, det gav god mening, at man vil lave regler, der sikrer en beskyttelse på tværs af EU, og at regeringen vil arbejde for at få EU-reglerne til at ligne de – åbenbart meget perfekte – danske regler. Men hvis det skal være nemmere for virksomhederne at sætte sig ind i reglerne, hvorfor er der så alligevel en del områder, hvor regeringen mener at de europæiske lande skal stilles frit?

Pia Adelsteen henviste til, at der i samlenotatet står, at regeringen generelt tilstræber en hensigtsmæssig balance mellem hensynene til forretningshemmeligheder og konkurrencen, og at der med de foreslåede regler ikke slækkes på de involverede parterets sikkerhed. Hvordan tager man hensyn til retssikkerheden?

Jakob Ellemann-Jensen ville også gerne vide, hvornår man laver hhv. fælles og national regulering, og mente, at man måtte blive enig om definitionen på, hvad en forretningshemmelighed er. Han var enig i, at de danske regler er gode at tage udgangspunkt i. Det er væsentligt, at man ikke skal kunne købe aflad ved at betale en erstatning og derefter få brugsret til det, man er kommet uretmæssigt til. Venstre støttede forhandlingsoplægget.

Mette Bock meddelte, at Liberal Alliance støtter forhandlingsoplægget.

Nikolaj Villumsen tilsluttede sig Pia Adelsteens spørgsmål.

Erhvervs- og vækstministeren svarede, at reglerne skal virke forebyggende. I dag er det et nationalt anliggende. I nogle lande har man meget velfungerende regler, i andre er de mangelfulde. Forslagets formål er at få en fælles forståelse af, hvordan tingene skal håndteres. Det virker umiddelbart som en god idé. Når Danmark har regler, der fungerer ganske godt, vil man helst ikke af med dem, for hvorfor skulle man det? Det synspunkt møder Danmark forståelse for. Der er altså grund til optimisme.

Ministeren var helt enig med Jakob Ellemann-Jensen i, at man ikke skal kunne spekulere i at overtræde reglerne, og det spor følger regeringen.

Pia Adelsteen meddelte, at Dansk Folkeparti støtter forhandlingsoplægget.

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslisten godt kunne se fordele ved at have en regulering af beskyttelsen af forretningshemmeligheder, men fordi man er bekymret over konsekvenserne af en EU-harmonisering, støtter partiet ikke mandatet.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

5. Varemærkereform – direktiv og forordning

Fremskridtsrapport

KOM (2013) 0162, KOM (2013) 0161

Rådsmøde 3317 – bilag 2 (samlenotat side 11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 355, senest behandlet i EUU 29/11-13)

Erhvervs- og vækstministeren: Sagen er på dagsordenen til konkurrenceevnerådsmødet den 26. maj 2014 til fremskridtsrapport. Regeringen er generelt positiv over for en øget harmonisering af varemærkesystemerne, hvor det er til gavn for virksomhederne. Forslagene indeholder også nye bestemmelser, der har til formål at bekæmpe piratkopiering og varemærkeforfalskning. Den ene bestemmelse medfører, at varer i transit i EU kan tilbageholdes og destrueres, hvis de krænker et varemærke i EU. Dette er nyt i forhold til i dag, hvor det er en betingelse, at indehaveren af varemærket kan bevise, at der foreligger en kommerciel handling rettet mod EU.

Regeringen er positiv over for bestemmelser, der har til formål at bekæmpe piratkopiering og varemærkeforfalskning. Men regeringen arbejder for, at den lovlige handel ikke bliver unødigt påvirket. F.eks. kan det ramme den legitime handel med generisk medicin, der er købt uden for EU og skal anvendes eksempelvis i Afrika. Hvis denne medicin er i transit i EU på vej mod den endelige destination, skal medicinen efter regeringens holdning ikke kunne destrueres, selv om den krænker et varemærke i EU. Den anden bestemmelse omhandler internethandel, hvor modtageren er en forbruger. Det er kun den erhvervs-mæssige brug af andres varemærker, f.eks. videresalg, der er ulovlig, som udgangspunkt ikke privat brug. Sagt på en anden måde: Regeringen mener ikke, at der kan stilles samme krav til forbrugeren om at sætte sig ind i komplekse regler for, hvornår noget f.eks. er ulovlig parallelimport, som til virksomheder.

Der findes i EU både nationale varemærkesystemer og et europæisk varemærkesystem. Det er centralt for virksomhederne, at der er mulighed for at beskytte varemærker enten i hele EU eller i et eller flere lande alt efter virksomhedens behov. En virksomhed kan ansøge om et EU-varemærke mod betaling af et gebyr. Regeringen er positiv overfor, at gebyrerne i det seneste kompromisforslag fastsættes i forordningen. Regeringen mener, at gebyrerne for EU-varemærker skal afspejle størrelsen af det territorium, der gives en eneret til. Det forekommer naturligt, at et europæisk varemærke skal koste mere end et dansk varemærke. Regeringen mener derfor ikke, at ansøgningsgebyret for et EU-varemærke bør sættes ned. Det er vigtigt, at gebyrerne kommer brugerne, det vil sige virksomhederne, til gavn. F.eks. kan varemærkesystemet og kvaliteten af sagsbehandlingen forbedres. Regeringen er af den opfattelse, at overskud herefter som udgangspunkt skal overføres til EU's budget og modregnes i medlemslandenes generelle bidrag til EU-budgettet.

I alt var der i det oprindelige forslag 63 delegerede retsakter. I det kompromisforslag, der er behandlet i samlenotatet, var dette antal nede på 8. Nu er der ingen tilbage. Det er regeringen meget tilfreds med. De forslag til gennemførelsesretsakter, der er tilbage, blev i forvejen reguleret i komitéer, hvor medlemslandene havde indflydelse på udformningen af reglerne. Det lægges der nu op til at opretholde.

Pia Adelsteen undrede sig over, at varemærkepunktet ikke som varslet var til forhandlingsoplæg. Hun var meget tilfreds med, at de delegerede retsakter var taget ud af forslaget. Så vidt hun forstod, ville regeringen gerne have gebyrernes størrelse fastsat i forordningen, så medlemsstaterne ikke har nogen indflydelse på dem. Hvilke kriterier skulle gebyrerne fastsættes efter? Pia Adelsteen påpegede, at man i Danmark ofte har det princip, at man ikke skal kunne profitere på gebyrerne.

Jakob Ellemann-Jensen roste også arbejdet med at få sløjft de delegerede retsakter. Han spurgte om, hvad man ved om gebyrernes størrelse, og om man kan trække sager i langdrag, hvis man samtidigt har anlagt en europæisk sag samtidigt med en sag i Sø- og Handelsretten. Det skulle ikke blive en syltemekanisme.

Mette Bock havde troet, der skulle afgives mandat, men hvorfor nu ikke det? Overskuddet fra OHEM skal gå til EU's budget og derefter modregnes i medlemslandenes generelle bidrag, men Liberal Alliance foretrak, at gebyrerne – sådan som undersøgelsen på området faktisk understregede – skulle dække de nationale myndigheders udgifter i forbindelse med varemærkerne. Man kunne have en bekymring for, hvad der sker med midlerne, hvis de bare går ind i EU's store budget.

Erhvervs- og vækstministeren svarede, at varemærkeforslaget kun var til fremskridtsrapport. Han ville vende tilbage med et forhandlingsoplæg senere i processen.

NOT Ministeren ville vende tilbage med et svar om gebyrstørrelserne.

Lisbeth Bech Poulsen undskyldte, at hun var kommet lidt senere og derfor muligvis var gået glip af svaret på sit spørgsmål: Hvad gør man for at undgå problemer med at transportere generisk medicin, dvs. lovlig kopimedicin, gennem EU-lande?

Den fungerende formand påpegede, at varemærkepunktet ikke var på dagsordenen til forhandlingsoplæg, men til orientering.

Erhvervs- og vækstministeren svarede Lisbeth Bech Poulsen, at regeringen, som han havde nævnt i sin forelæggelse, er opmærksom på problemstillingen.

6. eCall

Generel indstilling

KOM (2013) 0316

Rådsmøde 3317 – bilag 2 (samlenotat side 26)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 338, senest behandlet i EEU 29/11-13)

Erhvervs- og vækstministeren: Den næste sag på dagsordenen er det såkaldte eCall. Sagen er på dagsordenen til generel indstilling og har tidligere været forelagt af transportministeren. ECall er et system til automatisk nødopkald. I tilfælde af en ulykke, hvor en eller flere airbags udløses, overføres der automatisk information til alarmcentralen, og man kan fra bilen tale med alarmcentralen. Den store fordel med eCall er dels, at der sker øjeblikkelig alarmering, også i de tilfælde, hvor person bag rattet måtte være slået bevidstløs efter ulykken, dels at alarmcentralen modtager præcise oplysninger om, hvor ulykken er sket. Mange mennesker er konfuse efter en trafikulykke og har svært ved at huske eller forklare, hvor de er henne, hvilket koster tid. ECall kan, udover at blive udløst automatisk, også udløses manuelt ved tryk på en knap.

Regeringen støtter forslaget om at kræve nye typer af person- og varebiler udstyret med eCall. Det er en omkostningseffektiv måde at forbedre trafiksikkerheden på.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om man ikke i disse overvågningstider, hvor man kan ringe til Se og Hør, hvis man har glemt sit kontoudtog, kunne frygte, at systemet bliver misbrugt. Hvad gør man for at undgå, at eCall kan misbruges til f.eks. at holde øje med, hvor man befinder sig? Kan systemet slås fra, hvis man ikke mener, det rager nogen, hvor man er henne? Overvejer man den slags hensyn?

Nikolaj Villumsen ville også på baggrund af bekymringerne over graden af overvågning gerne vide, hvor mange personlige oplysninger der vil blive indsamlet i forbindelse med eCall; hvor længe disse oplysninger ville blive bevaret, og om de ville blive givet videre. Microsoft var f.eks. blevet pålagt at give oplysninger til den amerikanske efterretningstjeneste. Hvad var konsekvenserne for den personlige frihed af forordningen?

Erhvervs- og vækstministeren henviste til transportministeren for en redegørelse om eventuelle overvågningsproblematikker ved eCall. Man bliver dagligt mindet om, at den slags problemstillinger findes, og det kan de også gøre her, men han kunne ikke redegøre for, hvordan eCall virker teknisk.

Udg. 7. Rådskonklusioner om governancereform af EU's toldunion

Vedtagelse

Punktet var udgået.

8. Pakkerejsedirektivet

Fremskridtsrapport

KOM (2013) 0512

Rådsmøde 3317 – bilag 3 (samlenotat side 2)

Erhvervs- og vækstministeren: Den næste sag på dagsordenen er pakkerejsedirektivet. Direktivet er på dagsordenen for rådsmødet til fremskridtsrapport. Sagen hører under

justitsministerens ressort. Helt kort går direktivet ud på at tilpasse reglerne til, at de fleste i dag sammensætter deres rejser via internettet, hvor der f.eks. linkes til hotelbooking, når man bestiller en flyrejse. Herudover vil jeg henvise til samlenotatet.

Udg. 9. Henstilling vedr. kvalitetsprincipper i turisme

Vedtagelse

KOM (2014) 0085

Rådsmøde 3317 – bilag 3 (samlenotat side
16)

10. Eventuelt

Erhvervs- og vækstministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

11. Siden sidst

Erhvervs- og vækstministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 3. Samråd med erhvervs- og vækstministeren vedr. samrådsspørgsmål A ad KOM (2013) 0550 om interbankgebyr og betalingstjenester

KOM (2013) 0550 – samrådsspørgsmål A

KOM (2013) 0550 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 20/2-14)

KOM (2013) 0550 – svar på spørgsmål 1-9

EU-note (13) – E 17 (EU-note af 14/3-14)

Samrådsspørgsmål A:

Stillet af Eva Kjer Hansen (V)

”Ministeren bedes redegøre for konsekvenserne af de foreslåede regler i lovgivningspakken vedrørende betalingstjenester og interbankgebyrer, herunder hvad de foreslåede regler vil betyde for Dankortet og om forbrugerne vil få billigere betalinger.”

Eva Kjer Hansen havde ikke brug for at uddybe det nærmere. For at starte godt på dette komplicerede emne havde udvalget haft en teknisk gennemgang, som samrådsspørgsmålet var en opfølgning på. Forud havde hun stillet en række spørgsmål, der var blevet besvaret, og hvis hun skulle uddybe samrådsspørgsmålet, var formålet med det at få afklaret, hvad regeringens holdning og strategi var til forhandlingerne om interbankgebyrer og disses konsekvenser for dankortet.

Erhvervs- og vækstministeren: Tak for invitationen til at komme her i udvalget i dag. Det er økonomi- og indenrigsminister, Margrethe Vestager, som varetager forhandlingen i Økofin vedrørende Kommissionens lovpakke om betalingstjenester, men sagen behandles og forhandles i EU-arbejdsgruppen af mine embedsmænd. Da udvalget har stillet et spørgsmål vedrørende specifikke regler om betalingstjenester og interbankgebyrer fra EU-Kommissionen, herunder særlig hvad de foreslåede regler vil betyde for dankortet, har jeg aftalt med økonomi- og indenrigsministeren, at jeg besvarer spørgsmålet.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at det er helt centralt for regeringen at bevare et effektivt og billigt dankort. Dankortet er det mest udbredte og mest benyttede betalingskort i Danmark, og er samtidig en af de billigste betalingsformer for samfundet som helhed. Derfor arbejdes der fokuseret på, at vi kan fastholde dankortet, som vi kender det, og på, at der ikke kommer bestemmelser i forordningen om interbankgebyrer, som forhindrer, at dankortet fortsat kan udbydes og udvikles af pengeinstitutterne.

EU-kommissionens lovgivningspakke vedrørende betalingstjenester og interbankgebyrer består af et forslag til direktiv om betalingstjenester og forslag til en forordning om interbankgebyrer. Formålet med forslagene er at styrke konkurrencen og det indre marked for betalingstjenester i EU. Det nye direktiv om betalingstjenester skal ses i lyset af de seneste års udvikling med stigende anvendelse af kort, internet og f.eks. smartphones til at foretage betalinger. Direktivet stiller skarpere krav til de virksomheder, som udbyder betalingstjenester. Kravene vedrører gennemsigtighed om f.eks. priser og gebyrer. De nye

krav skal sikre større retssikkerhed og lavere priser i EU for de forbrugere, som benytter sig af betalingstjenester. Den nye forordning om interbankgebyrer skal ifølge Kommissionen ses i lyset af, at betalingskortmarkedet på EU-plan i dag er præget af begrænset markedsintegration og høje kortgebyrer til skade for forretninger, forbrugere og samfundet generelt.

I relation til det fremsatte spørgsmål er det forordningen om interbankgebyrer, som vil få de største konsekvenser for dankortet. Kommissionen peger på, at en af de væsentligste hindringer for at opnå et betalingskortmarked på EU-plan, er de såkaldte interbankgebyrer. Interbankgebyrer er et gebyr, der betales af kortindløser (f.eks. Nets) til kortudsteder (f.eks. en bank), hver gang forbrugeren benytter sit betalingskort. Interbankgebyrerne er kortindløserens største omkostningspost, og har derfor stor betydning for, hvor meget en forretning betaler til sin kortindløser for at modtage betalingskort. Da interbankgebyrer er en indtægtskilde hos bankerne, er det logisk, at bankerne kan have en interesse i at udstede betalingskort med høje interbankgebyrer, frem for betalingskort med lave interbankgebyrer. Det presser interbankgebyrerne op og fører til dyrere betalingskort for forretninger og forbrugere.

I dag eksisterer der ikke nogen regulering på EU-plan af interbankgebyrer, og Kommissionen vurderer derfor, at der er behov for regulering på området. Forordningen fastsætter specifikke lofter for interbankgebyrer på 0,2 pct. af transaktionens værdi for debetkort og 0,3 pct. for kreditkort. Lofterne vil gælde for både internationale betalingskort og dankortet. Reguleringen af interbankgebyrer vil ifølge Kommissionen gøre kortbetalinger billigere for både forretninger og forbrugere. I dag er de danske interbankgebyrer for internationale betalingskort væsentligt højere end de fastsatte lofter. Konkret er de ca. 0,75 pct. for kreditkort og 0,40 pct. for internationale debetkort. Der vil altså med forordningen blive tale om en nedsættelse af gebyrerne for internationale betalingskort.

Derudover indeholder forordningen en række andre tiltag, som har det formål at sikre en mere effektiv konkurrence på betalingskortmarkedet i EU og øge forretningers og forbrugeres valgfrihed i forbindelse med kortbetalinger. Forordningen indeholder således et krav om en juridisk adskillelse af kortselskaber (f.eks. Nets) og de selskaber, som står for gennemførelsen af en betalingskorttransaktion (f.eks. Nets). Det betyder, at der skal være en juridisk adskillelse mellem den aktør, som ejer rettighederne til et betalingskort, og den aktør, der driver den såkaldte betalingsinfrastruktur. Jeg vender tilbage til, hvilken betydning denne bestemmelse vil have for dankortet.

Forordningen om interbankgebyrer vil generelt være positiv for betalingskortmarkedet på europæisk plan. Men der er samtidig en række af forordningens bestemmelser, som giver anledning til udfordringer for dankortet. Dankortet er i dag forbundet med lave omkostninger, hvilket blandt andet skal ses i lyset af det store antal betalinger med dankortet. Ved udgangen af 2013 var der udstedt godt 5 millioner dankort, og der blev foretaget over 1 milliard transaktioner. De samfundsmæssige omkostninger ved en dankortbetaling er i gennemsnit ca. 3 kr., mens omkostninger ved betalinger med internationale kreditkort er ca. 21 kr.

Samtidig er det gennemsnitlige interbankgebyr for dankortet væsentligt lavere end det loft, som Kommissionen foreslår, ligesom der er forbud mod overvæltning af gebyrer på forbrugeren. Det er vurderingen, at flere af forordningens bestemmelser vil føre til højere omkostninger for dankortet og andre billige nationale debetkort. Det mener jeg ikke er i overensstemmelse med forordningens hensigt om at gøre kortbetalinger billigere for både forbrugere og forretninger.

I forordningens artikel 4 foreslås det at indføre et loft over interbankgebyrer på 0,2 pct. af transaktionens værdi for debetkort. Det eksisterende interbankgebyr ved dankortet er ikke en procentsats, men et fast gebyr pr. transaktion, og det vil derfor være nødvendigt at ændre afregningsmodellen for dankortets interbankgebyr. Det vil kræve en genforhandling af Nets' aftale med pengeinstitutterne om afregning af dankortbetalinger.

Bestemmelserne i artikel 6 og 7, der blandt andet kræver en adskillelse af kortselskaber og de selskaber, som varetager infrastrukturen, vil medføre en større mulighed for andre aktører for at udbyde og indløse dankortet. I dag er Nets både ejer af dankortet og varetager samtidig den infrastruktur, som anvendes til at indløse dankorttransaktioner. Forordningen vil i praksis betyde, at Nets skal lave en organisatorisk adskillelse mellem et datterselskab, der ejer dankortet, og den del af selskabet, som står for gennemførelsen af en transaktion. Forordningen giver i artikel 8 mulighed for, at dankortet kan co-badges med andre kort end Visa. Det betyder, at der eksempelvis kan blive tale om et MasterCard/dankort, hvis de relevante aktører finder det hensigtsmæssigt at udbyde et sådant. Samtidig betyder artikel 8, at forbrugere, som tidligere nævnt frit kan vælge, hvilken del af betalingskortet der benyttes, når der eksempelvis betales med et Visa/dankort. Når et Visa/dankort i dag anvendes i Danmark, er det altid dankortdelen, der betales med. Bestemmelsen kan derfor medføre færre transaktioner med dankortet, hvis forbrugere i større udstrækning benytter f.eks. Visa-delen eller MasterCard-delen af det co-bagdede betalingskort.

Betalingsrådet har lavet en grundig analyse af forordningens konsekvenser. Betalingskortmarkedets aktører er bredt repræsenteret i rådet, og blandt medlemmerne er Nationalbanken, Erhvervs- og Vækstministeriet, Dansk Erhverv og Nets. Betalingsrådet lægger vægt på, at dankortet videreføres i sin eksisterende form. Ifølge Betalingsrådet kan flere af bestemmelserne i forordningen dog give anledning til øgede omkostninger forbundet med dankortet, som følge af tabte stordriftsfordele og risiko for nye dobbeltfunktioner hos Nets ved at skulle drive to selskaber. Omvendt kan den øgede konkurrence ifølge Betalingsrådet medføre en mere effektiv indløsning af dankort, ligesom andre aktører end Nets ifølge Rådet vil kunne opnå en bedre udnyttelse af deres kapacitet. Jeg er enig med Betalingsrådet i, at vi skal forsøge at få dankortet videreført i sin eksisterende form. Det vil der derfor blive arbejdet for i forbindelse med forhandlingerne af Kommissionens lovgivningspakke vedrørende betalingstjenester og interbankgebyrer. Det er derfor afgørende, at der ikke kommer bestemmelser i forordningen om interbankgebyrer, som forhindrer, at dankortet fortsat kan udbydes og udvikles af pengeinstitutterne.

I den sammenhæng er det min opfattelse, at nationale debetkort, der som dankortet er billige og effektive, og hvor interbankgebyret er under den foreslåede procentsats i forordningen, bør søges undtaget fra forordningen.

Da forhandlingerne i EU stadig er på et tidligt stadie, er det for tidligt at vurdere, om der er opbakning til en sådan undtagelse for nationale debetkort blandt de øvrige medlemsstater.

Eva Kjer Hansen spurgte om, hvilke fordele og ulemper der var ved at få den undtagelse for dankortet i de nye bestemmelser, som ministeren ønskede sig. Går man glip af noget? Og hvilke lande befinder sig i lignende situationer og kunne være Danmarks allierede i sagen? Hvis man ikke får undtagelsen, vil man forsøge at ændre især artikel 4 og artikel 8, men var det realistisk? Og hvad er det, der kan effektiviseres, siden Betalingsrådet argumenterer for, at øget konkurrence kan medføre en mere effektiv indløsning af dankortbetalinger? Ministeren havde betonet, at forslaget skal gøre det billigere for forbrugerne, men hvis hans strategi lykkes, fastholder man vel bare den nuværende situation. Hvordan bliver det billigere for folk?

Mette Bock fandt mildt sagt sagen kompliceret. Det virkede på hende, som om det kunne blive en ny realkreditdiskussion, hvor man har noget velfungerende i Danmark, som skal erstattes af EU-regler. Det afgørende argument må være, om det bliver billigere for forbrugerne, men gør det det? Administrationen af systemet kunne jo udløse en lang række omkostninger, som så vil ende hos forbrugerne. Hun bad derfor ministeren opsummere, hvorfor Danmark skulle deltage i det her. I forlængelse af formandens indlæg sagde Mette Bock, at hun ikke var interesseret i alliancepartnere, fordi der ikke er andre lande, der har samme system som Danmark.

Erhvervs- og vækstministeren svarede, at det overordnet set er en god idé, at Kommissionen fremmer konkurrencen mellem de forskellige betalingskort, som indtil nu har været utilstrækkelig, hvilket har gjort det dyrt for forbrugerne. Formålet – at gøre det billigere – er glimrende, også når man ser på andre lande, hvor der er flere forskellige korttyper på spil. Det kunne også få en god afsmittende virkning i Danmark. Det specielle ved dankortet er, at næsten alle bruger det, og at det er så billigt. Regeringen argumenterer over for Kommissionen for, at Danmark ikke skal pålægges noget dyrere, når forslagets formål er, at det skal være billigere. Ministeren mente, at man i kraft af den velfungerende ordning havde en god sag for at få debetkortene undtaget fra interbankgebyrerne. Han svarede formanden, at Belgien og i et vist omfang også Frankrig har lignende problemstillinger, så vidt han var orienteret. Det var dem, man måtte alliere sig med.

Der var blevet spurgt, om øget konkurrence kan forbedre den nuværende situation. Her svarede ministeren, at eksperterne foreløbigt vurderede, at det på grund af stordriftsfordelene ved den nuværende danske model formentlig vil blive dyrere at få flere aktører på banen. Men man kunne ikke afvise, at etableringen af en god konkurrence kan gøre Nets billigere.

Det var ikke noget, han havde lavet en business case på, men hans umiddelbare vurdering var, at en tvangsopsplittelse ikke ville gavne forbrugerne, og derfor ville han bekæmpe en sådan. Om Danmark vinder eller taber, vidste ministeren ikke, man må længere hen i processen.

Pia Adelsteen sagde, at det kunne være fint at øge udbuddet og konkurrencen, men det undrede hende, at man i forordningsforslaget fastlægger et gebyrloft. Forretningsfolk er jo ikke dumme, så mon ikke gebyrerne kommer til at ligge tæt på loftet? Hun kunne ikke se, hvordan man skulle kunne øge konkurrencen via et gebyrloft, og påpegede, at der findes væsentligt billigere kort i Danmark – uden brug af gebyrloft.

Nikolaj Villumsen spurgte, om den danske ordning, hvor man med ret stor statslig indblanding har fået banksektoren til at lave den samlede model, som hedder Nets, og ikke har sikret lavere gebyrer end i mange andre lande? Og er det til fordel for både forbrugerne og forretningerne? Det var tankevækkende, at andre kort ikke har kunnet konkurrere med dankortets lave gebyrer. Får Danmark lov at beholde den nuværende model med Nets, eller kan man blive pålagt en liberalisering?

Eva Kjer Hansen bad ministeren uddybe mulighederne for, at det bliver billigere at bruge dankortet. Det var interessant, at han nævnte, det kunne blive billigere, når der ellers var fokus på tabet af stordriftsfordele.

Pia Adelsteen spurgte, om korttyper, hvor gebyrerne er højere end forordningens loft, kan forsvinde, fordi man ikke længere kan tjene penge nok på dem.

Erhvervs- og vækstministeren svarede, at det var et godt spørgsmål, om der skal være loft på gebyrerne. For nylig havde man diskuteret det i forbindelse med kviklån. Risikerer man, at alle sætter prisen efter det loft, man laver? Det ved man ikke, før man ser, hvordan konkurrencesituationen fungerer. Intentionen har været – ud fra en analyse, der viser, at banker eller pengeinstitutter ikke har haft incitamentet til at gøre særlig meget for at nedbringe gebyrerne – at tvinge dem til netop det. Det må man håbe lykkes. Det er et ædelt formål. At få flere valgmuligheder er godt, konkurrence er godt, også på dette område, understregede ministeren. De fleste vil være glade for, at det bliver billigere. Der ville blive udarbejdet et nonpaper, som ville blive sendt rundt.

Ministeren svarede Pia Adelsteen, at han ikke kunne afvise, at gebyrloftet vil skade nogens forretningsmodel, men hvis nogen vil købe Nets for 17 mia. kr., er det vel fordi, der er en fortjeneste. Der er en kraftig indtjening på dankortet. Ministerens interesse var bare at øge konkurrencen, så fortjenesten for ejerne bliver nedbragt til gavn for forbrugerne. Strategien var, at man ikke skal sætte dankortet over styr, og det er et godt argument over for Kommissionen, at det ikke skal blive dyrere for Danmark. At flere kan få lov til at udbyde kort – evt. på tværs af landegrænser – kunne gøre det billigere.

Nikolaj Villumsen nævnte, at stordriftsfordelene i Nets gav lavere gebyrer, og spurgte, om nogle af de mere konkurrenceprægede lande har billigere gebyrer end Danmark.

Eva Kjer Hansen havde forstået på ministeren, at det under alle omstændigheder må blive billigere på grund af den stigende konkurrence. Hun bad ministeren estimere besparelsen for forbrugere og virksomheder i Danmark. Kommissionen har vurderet, at forslaget kan give op imod 9 mia. euro om året.

Erhvervs- og vækstministeren sagde, at han nødig ville give alt for mange økonomiske prognoser, de er næsten farligere at begive sig af med end politiske. Men hvis det kommer til at virke, vil det komme forbrugerne til gavn. Der står også i det studie, Kommissionen har gennemført, at der er så lidt konkurrence, at der virkelig er noget at hente. Det er her, EU viser sig at være en rigtig god ting, fælles spilleregler kommer forbrugerne til gavn og glæde. Han svarede Nikolaj Villumsen, at konkurrence og EU er bedre end alt muligt andet, og at store dele af den økonomiske teori viser, at konkurrence virker. Det, der kan være svært, er, når konkurrenceforkæmperne på højrefløjen ikke har så meget lyst til konkurrence lige på deres eget område. Derfor er der brug for gode socialdemokrater, der kan sørge for, at markedet fungerer. Sådan så ministeren på det.

Eva Kjer Hansen takkede for ministerens besvarelse.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3315 (udenrigsanliggender - udvikling) den 19. maj 2014

Handels- og udviklingsministeren orienterede om de væsentligste af punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender – udvikling den 19. maj.

1. Udviklingsdagsordenen post 2015

Politisk drøftelse

KOM (2013) 0531

Rådsmøde 3315 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

KOM (2013) 0531 – bilag 1 (fælles henvendelse af 9/5-14 fra Concord Danmark m.fl. om udviklingsdagsordenen post 2015)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 447, senest behandlet i EEU 6/12-13)

Handels- og udviklingsministeren: Ministrene ventes på rådsmødet at drøfte status i det internationale arbejde med post 2015-dagsordenen. De ventes i særlig grad at udveksle synspunkter om EU's muligheder for at øve indflydelse på processen, herunder i arbejdsgruppen for udvikling af de nye mål for bæredygtig udvikling (den såkaldte SDG-arbejdsgruppe) og i de fremtidige mellemstatslige forhandlinger. Ministrene forventes også at drøfte, hvornår EU igen skal fastlægge en mere detaljeret position til processen, som kan udbygge EU's holdning vedtaget ved rådskonklusioner i juni 2013.

Arbejdsgruppen er nu gået ind i en mere afgørende fase, og vi sidder med omkring bordet, hvor man drøfter en tekst, der i format såvel som indhold, lægger op til konkrete mål og undermål. Mange af EU's prioritetsområder er godt integreret i den tekst, man arbejder med. Det samme gælder danske prioriteter som vand og uddannelse og til dels energi og ligestilling. Men flere andre prioriteter, særlig seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder og fokus på fredelige samfund og retsstatsprincipper, ventes at komme under pres. Der forudses også udfordringer i forhold til håndtering af spørgsmålet om, hvad der skal til – og hvem der skal bidrage og betale – for gennemførelsen af post 2015- dagsordenen.

Jeg håber, at vi på mødet kan få en strategisk diskussion af, hvordan EU bedst fremmer sine prioriteter i arbejdsgruppen. Jeg ser gerne, at EU i sin deltagelse i arbejdsgruppen udnytter sin stemme til at understrege de områder, der er vigtige for EU. Det vil komplementere indsatsen fra de EU-lande der, som Danmark, er medlem af arbejdsgruppen. EU bør søge at påvirke udformningen af mål og undermål, men EU bør ikke som samlet gruppe på nuværende tidspunkt fremkomme med formelle bud på konkrete mål og undermål. Det vil ikke gavne det fortsat konstruktive samarbejde i arbejdsgruppen, som jeg selv var ovre at blive orienteret om i New York tidligere. Det er hidtil lykkedes at afværge egentlige tekstmæssige forhandlinger og traditionelle skyttegravskrige mellem regionale grupperinger. Det er klart, at EU-landene må drøfte, hvornår tiden er moden til at lægge linjen mere fast. Men det er måske endnu mere vigtigt, før man gør det, at tage en ordentlig drøftelse af, præcis hvad det er, EU ønsker på disse væsentlige områder.

Jeg vil derfor lægge op til, at EU-landene og Kommissionen fortsætter den uformelle interne dialog med henblik på at forberede en uddybet EU-position. Det skal ikke mindst ske i forhold til, hvordan man skal sikre fokus på en menneskerettighedsbaseret tilgang og bekæmpelse af ulighed og fremme af ligestilling. Det gælder også fremme af inklusiv grøn økonomisk vækst, bæredygtigt forbrug og produktion samt en styrkelse af den miljømæssige dimension. Dertil kommer også fremme af fred og sikkerhed, god regeringsførelse og retsstatsprincipper. Endelig er det vigtigt, at EU også får drøftet sin vision for dels universalitet og dels det globale partnerskab, som vil være nødvendigt for at kunne gennemføre post 2015-dagsordenen. EU skal vise, at man er rede til at påtage sig sin del af forpligtelserne, hvad enten det gælder grøn vækst eller udviklingsbistand.

I det hele taget vil jeg arbejde for, at EU med udgangspunkt i en forhåbentlig ambitiøs rapport fra SDG-arbejdsgruppen, som skal afleveres til FN's generalforsamling til september, vil være parat til at indgå i de egentlige forhandlinger om post 2015-dagsordenen. De forhandlinger forventes at starte sidst på året. Det er målet, at den nye globale dagsorden bliver vedtaget på et topmøde i FN til september næste år.

Nikolaj Villumsen understregede vigtigheden af at trække i den rigtige retning med hensyn til reproduktiv sundhed. Her er der grund til bekymring for, hvor EU ender henne; i Spanien er man eksempelvis ved at få abort forbudt. Man skulle nødig ende med, at paven eller andre religiøse ledere sætter sig på udviklingspolitikken. Hvad er status på situationen, og hvad gør man for at trække i den rigtige retning?

Lisbeth Bech Poulsen nævnte i forbindelse med seksuelle og reproduktive rettigheder borgerinitiativet "One of Us", som har til formål at forhindre europæisk udviklingsbistand i at gå til abortrelaterede sundhedsydelse, og som 1,8 millioner EU-borgere har skrevet under på. Det var i høring i Parlamentet i april, og Kommissionen skulle nu svare på det inden 28. maj. Det kan have stor betydning for mødredødelighed, hiv/aids-bekæmpelse, børneægteskaber osv. Troede ministeren, at borgerinitiativet havde en chance hos Kommissionen? Hvilken retning går det overordnet i på området?

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at hvis man vil fremme de danske prioriteter på området, såsom SRSR, er det gennem det europæiske samarbejde. Det bekymrede ham derfor, at ministeren sagde, at han ikke vil ødelægge den gode stemning ved at fremlægge positioner i arbejdsgruppen. Det bad han ministeren afkræfte – det er nu engang dem, der kommer på banen, der får lov at sparke til bolden.

Handels- og udviklingsministeren svarede Lisbeth Bech Poulsen og Jakob Ellemann-Jensen, at der ikke er tvivl om, at dagsordenen om seksuelle og reproduktive rettigheder bliver det sværeste ved post 2015. Det oplevede han selv i Washington og New York, hvor han talte med de nordiske kolleger. Regeringen arbejder på sagen, men det, der blev vedtaget i EU i 2012 under dansk formandskab, peger på en progressiv holdning. Selv om der vil være modstand i nogle af EU-landene, forventede ministeren, at EU-udmeldingen bliver positiv og progressiv.

Når regeringen venter på arbejdsgruppens fælles udmelding, handler det om, at de foreliggende rådskonklusioner på området er progressive, og hvis man på nuværende tidspunkt begynder at formulere en samlet EU-udmelding, vil det få de andre grupperinger til at rotte sig sammen mod den og forværre muligheden for en progressiv tekst. Derfor mener regeringen, det er bedst at blive siddende ved bordet i arbejdsgruppen og prøve at få synspunkterne ind den vej. Den samlede EU-udmelding skal selvfølgelig komme på et tidspunkt, men ministeren var ikke bekymret for, om EU trækker i den forkerte retning.

Jakob Ellemann-Jensen forstod godt, at man skal passe på ikke at bringe sine forslag på banen for tidligt, men Danmarks position på området er ikke en velbevaret hemmelighed. Mens Nikolaj Villumsen var bekymret for, at forhandlingerne ville blive trukket i den forkerte retning, var han selv mere bekymret for, at de slet ikke bliver trukket i nogen retning. Han opfordrede ministeren til at bevare fokus, udvise rettidig omhu og ikke være berøringsangst. Det måtte give en vis vægt, at Danmark er verdens største bidragsyder.

Nikolaj Villumsen opfordrede til at slå hårdt i bordet og stå fast, når man vurderer, at tidspunktet er rigtigt. Det er afgørende, at man trækker i en anden retning end den forfærdelige nykonservative retning, som USA er endt i. Han bad om at blive orienteret løbende på området, og opfordrede ministeren til at tænke over, om f.eks. danske MEP'er kan være med til at presse på for en progressiv politik på området.

Handels- og udviklingsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at når det vurderes hensigtsmæssigt at komme med en samlet EU-udmelding, vil den være progressiv – til forsvar for SRSR. Rent forhandlingstaktisk vil det være et problem at komme med den udmelding nu, for så vil andre lande gå i gang med at lave alliancer. Man arbejder med de enkelte lande i øjeblikket. I de formelle udvalgssammenhænge kan det virke voldsomt, at EU kun udgør én stemme, når alle de lande, der har negative holdninger til SRSR, taler hver for sig. Men EU taler altså principielt på vegne af alle 28 medlemslande, hvoraf 24-25 lande deler den danske holdning, og det gør man ud fra den progressive dagsorden, man fik sat under det danske formandskab. Og på arbejdsgruppeniveau er det en fordel, at der ikke er blokdannelse. Ministeren gentog, at man forventer en progressiv EU-udmelding på linje med det, man allerede har fastlagt.

Ministeren var enig med Nikolaj Villumsen i, at man må gøre alt, hvad man kan, for at fremme seksuelle og reproduktive rettigheder. Man må koordinere indsatsen og lobbye så meget, man kan, når man møder folk fra de lande, det drejer sig om. Han ville tænke over, om man kan fremme den praksis i Europarådet, Europa-Parlamentet og andre steder. Ministeren nævnte, at kronprinsessen er en meget stærk lobbyist på området. Senest oplevede han på et erhvervsfremstød i Polen, at hun brugte gallamiddagen til at lobbye for seksuelle og reproduktive rettigheder. Hvis alle gjorde som hende, kom man et par skridt videre.

Mette Bock opfordrede til at sætte maksimalt ind på SRSR-området. Hvornår det taktisk rigtige tidspunkt var, ville hun overlade til regeringen at vurdere.

Handels- og udviklingsministeren glædede sig over enigheden om, at der skal kæmpes for seksuelle og reproduktive rettigheder.

2. Udmøntning af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring

Politisk drøftelse

KOM (2011) 0637

Rådsmøde 3315 – bilag 1 (samlenotat side 4)

KOM (2011) 0637 – bilag 2 (fælles henvendelse af 9/5-14 fra Concord

Danmark m.fl. om EU's udviklingspolitik)

KOM (2010) 0629 – bilag 3 (Folketingets udtalelse om grønbog om EU's udviklingspolitik)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 450, senest behandlet i EEU 6/12-13)

Handels- og udviklingsministeren: Der vil være en orientering om den overordnede programmering af EU-bistanden for perioden 2014-2020, altså udmøntningen af den nye udviklingspolitik, vedtaget under dansk formandskab i 2012. Politikken sigter mod at øge indsatsen på de to prioriterede hovedområder menneskerettigheder, demokrati og god regeringsførelse samt bæredygtig, inklusiv udvikling. Desuden lægger den bl.a. vægt på styrket resultatfokus, øget bistand til de fattigste lande, øget sektorkoncentration og endelig en bedre samordning af medlemslandenes og EU's bistand.

Regeringens vurdering af den nu fremlagte overordnede programmering, de såkaldte vejledende landeprogrammer, er positiv. Fattigdomsorienteringen er øget; andelen af bistanden til lavindkomstlandene er steget fra 79 pct. til 85 pct. Desuden er bistanden koncentreret til maksimalt tre sektorer i hovedparten af partnerlandene. Og fokus er lagt på de to prioriterede områder, a) demokrati, menneskerettigheder og god regeringsførelse samt b) bæredygtig, inklusiv udvikling. I runde tal udgør budgettet til det første område 25 pct. af det samlede budget og til det andet 75 pct. Målsætningen om at mindst 20 pct. skal gå til de sociale sektorer: sundhed, uddannelse og social beskyttelse er også opfyldt.

I den detaljerede planlægningsproces, som nu går i gang, vil regeringen især holde EU fast på en række nøgleprioriteter. Det drejer sig eksempelvis om, at indsatsen for kvinder og kønsdimensionen gives reel prioritet og opmærksomhed, samt at den menneskerettighedsbaserede tilgang til udvikling indtænkes mere systematisk.

Jakob Ellemann-Jensen noterede sig det markante løft i bistanden til lavindkomstlande, og at støtten til 16 mellemindkomstlande udfases. Er det alene på grund af landenes indkomst, at støtten udfases, eller er der andre grunde? Er der nogle af disse mellemindkomstlande, som man fra dansk side fortsat støtter? Og er der sammenhæng mellem den europæiske og den danske tilgang? Det ville han synes var fint. Jakob Ellemann-Jensen syntes også, det var fint at målrette støtten til verdens allerfattigste.

Handels- og udviklingsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at de 16 mellemindkomstlande ikke længere kan defineres som bistandslande, men at de stadig kan modtage gavebistand gennem regionale og tematiske programmer, og at man også vil udvikle nogle strategiske partnerskaber med de lande. Danmark har opretholdt nogle erhvervsinstrumenter og -samarbejder i nogle af de lande, hvor man har udfaset støtten.

Jakob Ellemann-Jensen takkede for svarene, men var stadig i tvivl om, om Danmark støtter nogle af de 16 mellemindkomstlande bilateralt, så der er en sammenhæng.

Handels- og udviklingsministeren svarede, at de mellemindkomstlande, der står til at blive udfaset, er Argentina, Brasilien, Chile, Kina, Kasakhstan, Indien, Indonesien, Iran, Malaysia, Maldiverne, Mexico, Panama, Peru, Thailand, Venezuela og Uruguay. Danmark støtter ingen af de lande, ud over Indonesien, der får en lille smule.

3. Den menneskerettighedsbaserede tilgang til udvikling

Rådskonklusioner

SWD (2014) 0152

Rådsmøde 3315 – bilag 1 (samlenotat side 6)

EUU alm. del (13) – bilag 446 (fælles henvendelse af 9/5-14 fra Concord

Danmark m.fl. om den menneskerettighedsbaserede tilgang til udvikling)

Handels- og udviklingsministeren: For regeringen er fremme af menneskerettighederne både et mål og et middel for udviklingssamarbejdet. Derfor har regeringen arbejdet målrettet for at sikre, at der også tages en rettighedsbaseret tilgang til EU's udviklingspolitik og -samarbejde. Regeringen er derfor tilfreds med, at der nu vedtages rådskonklusioner, der skal give retning til det videre arbejde på området.

Regeringen har i høj grad været drivende for at sætte emnet på dagsordenen i Bruxelles. Vi har i samarbejde med en gruppe af engagerede medlemslande søgt en tæt dialog med Kommissionen om de retningslinjer, der er udarbejdet. Danmark har blandt andet, som indspil til denne såkaldte værktøjskasse, delt egne erfaringer med den menneskerettighedsbaserede tilgang.

Det er vigtigt for regeringen, at arbejdet med alle EU's politikker og instrumenter på udviklingsområdet reflekterer menneskerettighedsstandarder og principper. Det er også afgørende, at civilsamfund og den private sektor i lige høj grad inddrages i opgaven med at fremme de grundlæggende menneskerettigheder på landeplan.

Jakob Ellemann-Jensen henviste til en debat, der havde været i Folketingssalen to dage tidligere om Uganda. Her havde han rost ministerens offensive tilgang. Men formulerer man en fælles europæisk politik over for et land som Uganda? Det er jo et godt eksempel på menneskerettighedsbaseret tilgang – at rettigheder skal gælde for alle mennesker og ikke kun dem, der deler ens egne præferencer. Er der forståelse for det på europæisk plan, og er der en sammenhæng mellem den danske og den europæiske tilgang?

Handels- og udviklingsministeren svarede, at tilgangene til den ugandiske regering har været fuldstændig koordinerede, både mellem de nordiske lande og EU-landene.

Jakob Ellemann-Jensen takkede for svarene. Det er vigtigt med fælles fodslag, når regeringer går i så katastrofal en retning som den ugandiske.

4. Den private sektors rolle i udvikling

Politisk drøftelse

KOM (2014) 0263

Rådsmøde 3315 – bilag 1 (samlenotat side 8)

KOM (2014) 0263 – bilag 1 (fælles henvendelse af 9/5-14 fra Concord

Danmark m.fl. om den private sektors rolle i udvikling)

Handels- og udviklingsministeren: Kommissionen ventes på rådsmødet at informere om den meddelelse om den private sektors rolle i udviklingsbistanden, han fremlagde i onsdags. Meddelelsen indeholder en række principper og prioritetsområder for EU's udviklingspolitiske arbejde med den private sektor. Ministrene ventes på rådsmødet at have en første overordnet drøftelse af meddelelsen, som vil lede til en efterfølgende udarbejdelse af rådskonklusioner.

Regeringen finder det positivt, at EU vil styrke den private sektors rolle i udviklingssamarbejdet. Regeringen finder også, at en fælles europæisk tilgang til privatsektorudviklingen kan bidrage til at styrke den samlede indsats på området. Regeringen har under høringsprocessen for meddelelsen gjort opmærksom på, at formålet med udviklingsindsatser for og med den private sektor skal være fattigdomsbekæmpelse. Ligeledes har regeringen peget på behovet for, at disse indsatser fokuseres på de fattigste lande og tilrettelægges inden for en rettighedsbaseret tilgang. Regeringen har også lagt vægt på, at EU styrker fokus på virksomheders samfundsansvar, kvinder og grønne jobs. Endelig har regeringen udtrykt ønske om, at EU etablerer et tættere samarbejde med civilsamfundet og fremmer social dialog mellem regeringer og arbejdsmarkedsparter.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om man på europæisk plan drøfter, hvad der egentlig er muligt at gøre inden for DAC-reglerne, og om der er en sammenhæng mellem den danske og den europæiske tilgang.

Handels- og udviklingsministeren sagde, at Danmark fremfører de samme synspunkter i EU, som man lægger til grund for sin egen udviklingsbistand. Engagementet var stigende engagement. Senere på dagen ville ministeren fremlægge en ny strategi for dansk eksportfremme, hvor man har en særlig indsats på området.

5. Det østlige Partnerskab og udviklingspolitikken

Politisk drøftelse

Rådsmøde 3315 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Handels- og udviklingsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Rapport om EU's bistandsforpligtelser

Rådskonklusioner

Rådsmøde 3315 – bilag 1 (samlenotat side 12)

EUU alm. del (13) – bilag 447 (fælles henvendelse af 9/5-14 fra Concord

Danmark m.fl. om EU's bistandsforpligtelser)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 410 (side 1173, senest behandlet i EEU 17/5-13)

Handels- og udviklingsministeren: Der forventes at blive vedtaget rådskonklusioner, hvori EU gør status over sine bistandsforpligtelser, og hvori EU's samlede bistandsmål samt medlemslandenes individuelle bistandsmål genbekræftes. Status er, at EU's samlede bistand er steget for første gang i tre år. Dette er selvsagt positivt. Men det ændrer ikke ved, at der på nuværende tidspunkt er en lang række EU-lande, som halter bagud i forhold til deres individuelle bistandsmål. Der er behov for et vedholdende pres for at holde medlemslandene på sporet. Det til trods for, at det er en vanskelig sag med den nuværende svære økonomiske situation i mange EU-lande.

Jakob Ellemann-Jensen nævnte, at Storbritannien nu er med i den 0,7 pct.-klub, som ministerens forgænger, Christian Friis Bach, havde prøvet at lave. Det var jo godt, men nu han var ved Christian Friis Bach, spurgte han om ministeren delte sin forgængers syn på Venstre som værende "ved at udvikle sig til et andedamsparti, der helt mangler globalt udsyn", fordi partiet havde lagt op til, at Danmark lægger sig fast på 0,7 pct.-målsætningen.

Handels- og udviklingsministeren svarede, at han ikke havde for vane at give karakteristikkere af politikere eller partier. Han mente som regeringen, at et rigt samfund som det danske har råd til på sigt at hæve udviklingsbistanden til 1 pct. Venstres ønske om at skære den ned til 0,7 pct. var han politisk uenig i.

Jakob Ellemann-Jensen konstaterede, at ministerens karakteristik af Venstres udviklingspolitik var mindre farverig end forgængerens. Han var enig i, at Danmark har råd til at dele sin velstand, og opfordrede ministeren til at overbringe dette budskab til Holland, hvis udviklingsbistand nu er nede på 0,67 pct., hvilket er under FN's anbefaling. Det måtte kalde på en form for reprimande.

Pia Adelsteen kunne ikke sige, hvilken procentsats Dansk Folkeparti ønskede, men mente ministeren ikke, at udviklingsbistand hjælper, hvis den lå på under 0,7 pct.? Det gør den for alle lande undtagen fem.

Handels- og udviklingsministeren syntes selvfølgelig, det var ærgerligt, at Hollands udviklingsbistand nu lå under EU's fælles målsætning. Det troede han egentlig også at den hollandske minister på området syntes, så nogen stor forskel ville det ikke gøre at klandre hende, men regeringen ville påpege det over for Holland, ligesom den gør over for alle andre lande, der ikke lever op til målsætningen.

Ministerens svarede Pia Adelsteen, at Danmark bør gå foran og fremme et højt ambitionsniveau på området – og på andre områder såsom at fremme en grøn teknologisk klimavenlig dagsorden, SRSR osv. Hvis ikke der bliver båret nogle fakler frem, vil det hele se mørkere ud, og han mente, at Danmark skulle være en fakkeltænder, også på udviklingsbistandsområdet.

Ministerens svarede Jakob Ellemann-Jensen, at man nu kan se resultatet af, at Danmark rent uegennyttigt, hvad det i stor udstrækning har været, i over 50 år har været til stede med udviklingsbistand i Afrika, hvor der nu er spirende økonomier og vækstlande. Tilstedeværelsen i mange lande giver Danmark bedre muligheder for at fremme danske handelsinteresser gennem kontakter, tillid og netværk, så ulandsbistanden gavner også Danmark. Han så ingen grund til at forringe den danske indsats.

Mette Bock spurgte om, hvor mange flere bistandskroner, der havde været til rådighed i 2013, hvis alle medlemslandene havde været oppe på 0,7 pct. i udviklingsbistand.

NOT **Handels- og udviklingsministeren** ville oversende beregningerne.

7. EU's politik for samtænkning

Rådskonklusioner

JOIN (2013) 0030

Rådsmøde 3315 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 451, senest behandlet i EUU 6/12-13)

Handels- og udviklingsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt, men besvarede spørgsmål fra udvalget.

Nikolaj Villumsen fandt det vigtigt, at få realiseret Lissabontraktatens krav om politik-sammenhæng, og spurgte om, hvordan det gik med at få det indarbejdet på udviklingsområdet, så man ikke med den ene hånd giver udviklingsbistand til noget, der ødelægges af den anden hånds erhvervs- handels- eller skattepolitik. Ekspertes fortæller, at skattely er et kæmpe problem for udviklingslandene, og Nikolaj Villumsen opfordrede derfor regeringen til at presse på for at få handlingsplanen til bekæmpelse af skattely på plads, så der kan komme handling bag de gode intentioner.

Handels- og udviklingsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at regeringen presser på for at drøfte politikssammenhæng på ministerniveau, og udviklingskommissæren vil på mødet orientere kort om de seneste initiativer på mødet. Ministrene vil også drøfte samtænkningen af EU's indsats i skrøbelige stater og vil også snart lancere en handlingsplan for politikssammenhæng, som angiver EU's strategiske prioriteringer. Danmark har været drivende i spørgsmålet.

8. Fælles EU holdning forud for den tredje FN-konference om små ø-udviklingsstater (SIDS) i Samoa den 1. – 4. september 2014

Rådskonklusioner

Rådsmøde 3315 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Handels- og udviklingsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Eventuelt

10. Siden sidst

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3316 (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 20.-21. maj 2014

Formanden genoptog mødet og bød velkommen til kulturministeren, der ville forelægge punkterne 9-16 fra rådsmødedagsordenen.

Kulturministeren informerede om, at kultur- og sportsdelen omfattede otte punkter – fem om kultur og tre om idræt. Hun ville kort forelægge fem af punkterne til orientering og henviste desuden til samlenotatet.

9. Forslag til Rådets afgørelse om udpegning af den europæiske kulturhovedstad for 2018 i Holland

Vedtagelse

KOM (2014) 0253

Rådsmøde 3316 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1146, senest behandlet i

EUU 8/5-13)

Kulturministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

10. Forslag til Rådets afgørelse om praktiske foranstaltninger og procedurer med henblik på Rådets udpegelse af tre medlemmer af juryen til gennemførelse af udvælgelses- og overvågningsprocedurerne for EU-aktionen vedrørende Den Europæiske Kulturhovedstad

Vedtagelse

Rådsmøde 3316 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Kulturministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

11. Kulturarven som strategisk ressource for et bæredygtigt Europa

Rådskonklusioner

Rådsmøde 3316 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Kulturministeren: Kulturarven har en værdi i sig selv, men er samtidig et eksempel på et område, som vi har tilfælles på tværs af landene, og som også er relevant for andre politikområder – f.eks. regional udvikling, uddannelse, miljø og forskning. Kulturarvsområdet indgår som et prioriteret område i Rådets nuværende arbejdsplan, og kulturarven er højt prioriteret af det græske formandskab. Forslaget til konklusioner er en påmindelse om, at kulturarven er en stor ressource, som vi ikke må tabe på gulvet, selv om det er hårde tider.

Pia Adelsteen var indforstået med, at europæerne på nogle punkter har en fælles kulturarv, men betragtede f.eks. Jellingemonumenterne som danske nationalklenodier. Hun studsede derfor over, hvad det betyder, når man i EU taler om at bevare den fælles kulturarv.

Kulturministeren nævnte som eksempel, at hun i foråret 2013 havde indviet en istandsættelse af en gravhøj på Sydsjælland som led i en ny rute vedtaget af Europarådet. Ruten går fra Vestsverige igennem Danmark, Tyskland, Beneluxlandene, Frankrig og ned til Middelhavet. Hun måtte indrømme, at hun ikke havde været klar over, at det, man kunne tro var danske klenodier, såsom jættestuer og gravhøje - faktisk er en teknologi, der er vandret over grænserne, selv om de er opført for mange tusind år siden. Gravhøjene repræsenterer et bestemt syn på liv og død og er en del af nogle kulturelle rødder, der forgrener sig langt ud. Tager man byer som Jerusalem og Betlehem, er de ikke kun nationale klenodier, fordi man som f.eks. dansker er stærkt præget af arven fra historien i de områder.

Ministeren mente derfor, at europæere har et fælles kulturgrundlag, men at der kan være uenighed om, hvordan man tolker det. Som en privatpolitisk mission tænkte ministeren over, hvordan man kan hjælpe på tværs af grænserne. Man kan forestille sig, at man i stedet for at anlægge golfbaner i Jylland bruger strukturfonde til at sikre, at f.eks. Akropolis ikke forvitrer. Man kan også hjælpe en by som f.eks. Venedig, så den ikke forfalder, fordi Italien ikke har nogen penge. Det ville være en spændende opgave for arkitekter i hele verden, hvis man kunne finde nogle midler til fælles bedste.

Mette Bock var enig i, at viden og læring altid har flyttet sig over grænser. Hun kunne dermed godt følge ministerens tankegang, men var bekymret for, at jo længere afstand, der er mellem pengene og der, hvor de bruges, jo større tilbøjelighed er der til at lægge ansvaret fra sig. Man skal være opmærksom på, hvad den oprindelige tanke med strukturmidlerne er, og hun var ikke helt overbevist om, at det er med dem, at man bedst sikrer kulturarven.

Kulturministeren var enig i, at der er en faldgrube. Hun understregede, at hun ikke talte på regeringens vegne, og at der ikke var noget forslag til behandling – tanken stod for egen regning. Man kan overveje at finde incitamenter, der gør, at såfremt man selv investerer i noget, kan man få medfinansiering fra EU. Ministeren refererede til krone til krone-ordningen fra 1970'erne, som man gjorde brug af under opførelsen af idrætshaller. Den havde virkelig fået ting til at ske og borgerne til at tage ansvar.

Ministeren rundede af med at sige, at hun ville sprede tanken. Det er skidt ikke at hjælpes ad med at få løst opgaver, som ikke kun er nationale, men også europæiske.

12. Håndtering af kulturpolitiske udfordringer i forbindelse med Rådets arbejdsplan vedr. kultur efter 2014

Politisk drøftelse

Rådsmøde 3316 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1147, senest behandlet i

EUU 8/5-13)

Kulturministeren: Dagsordenpunkt 12 lægger op til en politisk drøftelse af de vigtigste kulturpolitiske udfordringer i disse år og til, hvordan udfordringerne bedst kan adresseres i forbindelse med Rådets næste kulturarbejdsplan efter 2014.

Formandskabet har bedt kulturministrene om at udpege den vigtigste udfordring for kulturen og har til inspiration vedlagt en liste over mulige centrale problemstillinger, der går på finansiering, måling og forvaltning af kulturen, samt hvordan man kan tage behørigt hensyn til kulturen inden for andre politikområder – f.eks. inden for regional udvikling, uddannelse, handel, udenrigspolitik, miljø og turisme.

Jeg er enig i, at alle de nævnte udfordringer er meget centrale – både nationalt og på europæisk plan – men jeg mener samtidig, at det er vanskeligt at pege en ud som den vigtigste. Hvis jeg alligevel skal hæfte mig ved et enkelt tema, har formandskabet også peget på en grundlæggende udfordring, der går på at fremme borgernes adgang til og deltagelse i kulturen, herunder gennem digitale midler.

Temaet afspejler, at kunsten og kulturen har en egenværdi, og at der skal gøres noget aktivt for at gøre kulturen tilgængelig og inkluderende for alle. Det kan f.eks. være i forbindelse med konkrete indsatsområder som fremme af alle børns møde med kunst og inddragelse i kulturlivet og beskyttelse af den kunstneriske ytringsfrihed. Hvad sidstnævnte angår, har vi set konkrete tilfælde, der har sat kunstneres frihed til at ytre sig og adgangen til deres værker under pres.

Hvis jeg skulle vælge helt frit, ud fra hvad vi kan gøre i fællesskab i Europa, hvor kulturen er et nationalt anliggende, vil jeg pege på bevarelsen af den fælles kulturarv i Europa. Den er central. Akropolis, Venedig og Jelling er alle en del af vores fælles kulturarv, og det gør indtryk, når man f.eks. ser berømte kulturminde i Europa gå i forfald og smuldre for øjnene af os. Fordi vi alle er en del af kulturarven, har vi en fælles opgave, der også bør følges op af økonomisk støtte fra EU-fonde. Udveksling af børn og unge på tværs af landegrænserne er også et vigtigt tema, og der har vi gode erfaringer i de nordiske lande med at lave aktiviteter på tværs af landene. Man kunne inspireres og måske lave noget tilsvarende i Europa. Digitalisering er også et tema, der berører enhver borger i samfundet, og derfor er det også en centralt emne at samarbejde om i Europa som en grænseoverskridende aktivitet.

Der skal som sagt ikke træffes endelig beslutning om kommende fælles temaer på rådsmødet, men jeg anser drøftelsen som en god anledning til at give input til Kommissionen, der ventes at fremlægge forslag til indholdet af en ny arbejdsplan senere på året.

13. Kulturel mangfoldighed og det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab

Udveksling af synspunkter

KOM (2013) 0136

Rådsmøde 3316 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1149, senest behandlet i

EUU 8/5-13)

Kulturministeren: Dagsordenspunkt 13 lægger op til en orientering fra Kommissionen om status over de igangværende frihandelsforhandlinger mellem EU og USA og dernæst til en efterfølgende udveksling af synspunkter. Som bekendt er kultur, film og andre audiovisuelle tjenester ikke en del af forhandlingsområdet. Forhandlingerne med USA har snart stået på i 1 år. Udvekslingen af synspunkterne forventes at give mulighed for at understrege, at det er vigtigt, at vi sikrer kulturel mangfoldighed, også når det gælder handel.

14. Ligestilling på idrætsområdet

Politisk drøftelse

Rådsmøde 3316 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Kulturministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

15. En anden EU-arbejdsplan for sport for 2014-2017

Resolution fra Rådet og regeringsrepræsentanter forsamlet i Rådet

Rådsmøde 3316 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Kulturministeren: Med hensyn til sportsdelen vil jeg gerne pege på dette punkt om vedtagelse af en resolution om en ny plan – denne gang på idrætsområdet.

EU-samarbejdet har på idrætsområdet siden 2012 været formaliseret ved en EU-arbejdsplan, men den udløber med udgangen af dette formandskab. Formandskabet har på den baggrund fremlagt et nyt udkast til en ny arbejdsplan på idrætsområdet.

I forbindelse med den første arbejdsplan har vi bl.a. vedtaget henstillinger om bekæmpelse af doping inden for motionsidrætten og konklusioner om bekæmpelse af aftalt spil – også kaldet match-fixing. Det er bl.a. dette relevante arbejde, der nu skal videreføres med vedtagelse af en ny arbejdsplan, som skal gælde for 2014-2017. Den nye arbejdsplan har – ligesom den tidligere – tre overordnede temaer: sportens integritet, sport og samfund og sportens økonomiske aspekter. Det er relevante temaer, som også inkluderer bekæmpelse af match-fixing, antidoping og god forvaltningsskik, og som er blevet videreført til den nye arbejdsplan. Der er også blevet plads til nye temaer som eksempelvis menneskerettigheder og koblingen til større idrætsbegivenheder.

Jeg ser generelt positivt på udkastet til den nye arbejdsplan og forventer, at den kan sikre et fortsat godt europæisk samarbejde på idrætsområder, hvor der er behov for dette – igen på de ting, der er grænseoverskridende.

16. Økonomisk, social og miljømæssig bæredygtighed af store idrætsbegivenheder

Politisk drøftelse

Rådsmøde 3316 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Kulturministeren: Endelig vil jeg gøre opmærksom på dagsordenspunkt 16, der lægger op til en drøftelse af økonomisk, social og miljømæssig bæredygtighed af store idrætsbegivenheder. På rådsmødet vil man præsentere nogle af de gode eksempler fra Danmark, for dem er der flere af: verdensmesterskabet i landevejscykling, europamesterskabet i håndbold og verdensmesterskabet i halvmaraton er blot nogle af dem. Vi høster ofte stor international anerkendelse for vores måde at arrangere og afvikle begivenheder på. Sport Event Danmark gør i samarbejde med specialforbund, kommuner og ikke mindst de mange frivillige kræfter et stort arbejde for at skabe bæredygtige begivenheder.

17. Eventuelt

Kulturministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

18. Siden sidst

Kulturministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Uddannelse

Formanden bød velkommen til undervisningsministeren til forelæggelse af de øvrige dagsordenspunkter 1-8 på rådsmødet for uddannelse, ungdom, kultur og sport.

Undervisningsministeren oplyste, at der var fire dagsordenspunkter inden for uddannelse og fire punkter inden for ungdomsområdet.

1. Effektiv læreruddannelse

Rådskonklusioner

KOM (2012) 0669, SWD (2012) 0374

Rådsmøde 3316 – bilag 2 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 239 (side 784, behandlet i EEU 8/2-13)

Undervisningsministeren: Det første punkt på dagsordenen er et sæt rådskonklusioner om effektiv læreruddannelse. Det græske formandskab har ønsket at sætte fokus på behovet for, at nye og nuværende lærere får de kompetencer, der skal til, for at være så dygtige som mulige i deres arbejde med eleverne. Emnet var også til politisk debat på rådsmødet for 1 år siden. Det er et godt og vigtigt dagsordenspunkt, der ligger i forlængelse af den diskussion, vi har i Danmark, hvor vi i 2013 vedtog en ny læreruddannelsesreform og folkeskolereform. I den nye læreruddannelse er de faglige krav styrket både ved optagelse på studiet og undervejs i studietiden. Hvad folkeskolereformen angår, har man vedtaget, at 1 mia. kr. skal gå til efteruddannelse af alle lærere svarende til linjefagskompetence i de fag, de underviser i, frem til 2020. Med det nye ERASMUS+-program, der også styrker mulighederne for lærerudveksling på tværs af EU-grænser, er der gode muligheder for at styrke vidensdeling om, hvordan vi får rigtigt dygtige nye og eksisterende lærere.

Pia Adelsteen spurgte, om man seriøst mener, at læreruddannelsen i de 28 EU-lande skal være den samme. Det, som f.eks. et rumænsk barn kan, når det starter i skolen, kan være meget forskelligt fra, hvad et dansk barn kan. Hvordan forholder man sig til det?

Mette Bock syntes det var gode eksempler på områder, hvor man må spørge sig selv, om det virkelig er EU-anliggender. Hun forstod intentionen om en bedre læreruddannelse og bedre håndtering af tosprogethed etc., men syntes, at der var rigeligt at gøre i Danmark, f.eks. med at sikre kvaliteten af den danske læreruddannelse.

Undervisningsministeren responderede, at der, som det måtte være udvalget bekendt, ikke skal laves ens uddannelser i EU-landene. Det ændrer dog ikke ved, at uddannelse i EU er af høj prioritet, fordi et generelt uddannelsesløft for alle i den grad er på dagsordenen i de nationale stater og på EU-plan. Det er også grundlaget for de store uddannelsesudvekslingsprogrammer under ERAMUS+ og et grænseoverskridende projekt, der gør det muligt for lærere at tage til andre EU-lande og blive opkvalificeret. Ministeren mente, at det giver god mening, at trække på hinandens erfaringer og at kunne uddanne sig på tværs af grænser. Helt konkret kunne hun nævne erhvervsuddannelserne, der havde været en af hovedprioriteterne under det danske formandskab.

Der er stor interesse for at lære af de nye vækstuddannelser på erhvervsuddannelserne, som en række lande, såsom Danmark, Tyskland, Østrig og Holland har indført. Uddannelsen finder sted i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter, og der er evidens for, at de unge, der gennemfører en vækstuddannelse, har langt bedre mulighed for at få job bagefter. Ministeren konkluderede, at der er stor opmærksomhed på, hvordan landene kan lære af hinandens uddannelsessystemer, og at det er afspejlet i drøftelserne i EU-regi.

2. Flersprogethed og udvikling af sprogkompetencer

Rådskonklusioner

Rådsmøde 3316 – bilag 2 (samlenotat side 6)

Undervisningsministeren: Det andet sæt rådskonklusioner handler om flersprogethed og udvikling af sprogkompetencer. Det skal ses i lyset af ambitionerne fra Det Europæiske Råds møde i Barcelona i 2002 om, at EU's borgere bør modtage undervisning i mindst to fremmedsprog fra en tidlig alder. Den ambition har vi styrket med folkeskolereformen, og alle elever skal i det kommende skoleår starte med engelsk allerede fra 1. klasse og skal vælge mellem tysk og fransk fra 5. klasse.

Nu skal Kommissionen i samarbejde med eksperter fra medlemsstaterne udarbejde et studie om mulighederne for at skabe evidens for niveauet for sprogkompetencer på europæisk plan. Det skal være med til at sætte fokus på kvaliteten og effekten af sprogundervisningen i skolerne.

3. Kvalitetssikring til støtte for uddannelse

Rådskonklusioner

Rådsmøde 3316 – bilag 2 (samlenotat side 9)

Undervisningsministeren: Det tredje sæt rådskonklusioner handler om kvalitetssikring til støtte for uddannelse. Hensigten med kvalitetssikring er at forbedre gennemsigtheden og sammenhængen i de eksisterende nationale og europæiske instrumenter ved at arbejde med kvaliteten på de forskellige uddannelser.

Vi mener, at alle tre sæt rådskonklusioner vedrører væsentlige emner, som også er en del af den danske debat, og vi støtter derfor vedtagelsen af alle tre.

4. Uddannelse på tværs af grænser: Nye muligheder og udfordringer

Politisk debat

Rådsmøde 3316 – bilag 2 (samlenotat side 12)

Undervisningsministeren: Der skal derudover være en politisk debat om muligheder og udfordringer ved uddannelse på tværs af grænserne.

Ungdom

5. Rådsresolution om processen for den strukturerede dialog med unge inklusive deres sociale inklusion.

Rådsresolution

Rådsmøde 3316 – bilag 2 (samlenotat side 14)

Undervisningsministeren: Grækenland gør nu resultatet op for arbejdet i trio'en med Irland og Litauen. Den fælles overskrift har været fremme af unges sociale inklusion. Samtidig opfordres medlemslandene til at styrke bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden, som er alt for høj i en del af EU-landene. Gennemførelsen af EU's ungegaranti har også haft høj prioritet, og her er Danmark jo godt med. Vi støtter derfor en vedtagelse af resolutionen.

6. Rådsresolution om en arbejdsplan for ungdomsområdet 2014-2015.

Rådsresolution

Rådsmøde 3316 – bilag 2 (samlenotat side 17)

Undervisningsministeren: Dette punkt handler om vedtagelsen af endnu en rådsresolution, der denne gang drejer sig om indførelse af særlige arbejdsplaner på ungdomsområdet. En arbejdsplan er tænkt som et redskab, der beskriver konkrete initiativer og retning for arbejdet inden for en kortere tidshorisont.

Den konkrete plan skal bruges til at forstærke indsatsen i medlemsstaterne for at udvikle og styrke anerkendelsen af unges rettigheder og deres frivillige arbejde i den nuværende stramme økonomiske situation. Danmark er i forvejen med i de ekspertgrupper, som skal arbejde videre med det. Vi støtter resolutionen, som udgør et pilotprojekt, der løber i 18 måneder.

7. Rådskonklusioner om fremme af unges entreprenørskab møntet på deres sociale inklusion.

Rådskonklusioner

Rådsmøde 3316 – bilag 2 (samlenotat side 20)

Undervisningsministeren: Dette punkt handler om vedtagelse af et sæt rådskonklusioner om fremme af unges entreprenørskab med det formål at øge deres sociale inklusion. Det er et emne, som vi ønsker at skabe øget opmærksomhed omkring både på nationalt og på europæisk plan. Vi støtter derfor vedtagelsen af rådskonklusionerne.

8. Fremme af en "entreprenørskabsånd" blandt unge.

Politisk debat

Rådsmøde 3316 – bilag 2 (samlenotat side 23)

Undervisningsministeren: Det sidste punkt er en politisk debat. Det handler om entreprenørskab, og i Danmark har vi gode erfaringer, bl.a. med samarbejdet med Fonden for Entreprenørskab. Og det er i øvrigt også et emne, som hele folkeskolereformen styrker.

Mette Bock syntes, at det var for abstrakt at tale om unge europæeres entreprenørskab. Hun havde netop været censor på et universitetsspeciale om ønsket om at fremme unges entreprenørskab i Sverige, hvor det er blevet indarbejdet som et element i læreruddannelsen. Det viser sig at være vanvittig svært og meget afgørende at tage afsæt i lige præcis den kultur, der er omkring læreruddannelsen og grundskolen. At gøre det til EU-emne var for hende at se et eksempel på, at EU bevæger sig uden for sit formål og fokuserer på ting langt væk fra borgerne i stedet for at skabe nogle resultater tæt på dem. Hun ville gerne vide, om der ingen grænser er for, hvad EU inden for ministerens område skulle beskæftige sig med.

Se ministerens respons under punkt 1.

FO Punkt 6. Rådsmøde nr. 3314 (landbrug og fiskeri) den 19.-20. maj 2014

Fødevareministeren meddelte, at der kun var ét egentligt dagsordenspunkt, der hørte under Miljøministeriet. Han forelagde et forslag om gennemførelsen af udsmidsforbuddet i fiskerilovgivningen til forhandlingsoplæg. De resterende punkter var til orientering.

FO 1. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2187/2005, (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 2347/2002 og (EF) nr. 1224/2009 for så vidt angår landingsforpligtelsen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1434/98

Tidlig forelæggelse

KOM (2013) 0889

Rådsmøde 3314 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Fødevareministeren: Det første punkt er en tidlig forelæggelse af forslaget om gennemførelse af udsmidsforbuddet i EU's fiskerilovgivning. Formandskabet forventes her i begyndelsen af juni at forsøge at fastlægge en holdning i Rådet. Derefter skal Europa-Parlamentet have fastlagt sin holdning. Det er et forslag, som er meget teknisk, men som også har stor betydning for, at vi kan få gennemført udsmidsforbuddet i praksis både i forhold til kontrol og tekniske bestemmelser. Det hænger også sammen med udsmidsplanerne. Det er vigtigt, at vi sikrer enkle regler, som er til at overholde og kontrollere. Det gælder særlig i forhold til opbevaringen af fangster ombord på fartøjerne. Der har vi en række punkter, som vi skal have løst. Desuden bør havdageordningen i Østersøen fjernes helt. Derudover bør fartøjer, som anvender kamera, undtages fra indsatsbegrænsninger i alle områder.

Vi arbejder for at reducere mindstemålet for torsk i Østersøen fra 38 til 35 cm og for at fjerne mindstemålet for pelagiske bestande – enten i det her forslag eller i udsmidsplanerne for Østersøen og for pelagiske bestande. Når det kommer til fisk beskadiget af sæler, skal der også findes en løsning i det her forslag eller i udsmidsplanerne.

Som I kan høre, er der flere problemstillinger, som skal løses. Derfor presser vi også på for at komme videre i forhandlingerne af både det her forslag og de konkrete udsmidsplaner.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side tilslutter sig forslaget eller et kompromisforslag, der kan opnås enighed om, idet man arbejder for

- at gennemførelsen af landingsforpligtelsen vil føre til et praktisk velfungerende udsmidsforbud. Det vil sige, at regeringen vil arbejde for, at Rådet i en overgangsperiode kan fastsætte en fuld kvotetilskrivning, der passer til fiskerimønsteret, indtil den videnskabelige rådgivning er på plads

- at reglerne bliver enkle, kontrollerbare og omkostningseffektive, herunder
  - o at reglerne om opbevaring om bord på fartøjerne skal være praktisk håndterbare, at den nuværende 50 kg-bagatelgrænse for logbogsregistreringer opretholdes, og
  - o at udløsningsfaktoren for registrering af fangster, som opbevares i løs vægt ombord på fiskefartøjerne, ændres, f.eks. til en procentgrænse

- at havdageordningen i Østersøen fjernes, og at fartøjer, som anvender kamera, kan undtages fra fiskeriindsatsbegrænsninger i alle områder, og

- at den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse for torsk i Østersøen reduceres til 35 cm, og at størrelserne fjernes for pelagiske bestande – enten i dette forslag eller i de respektive udsmidplaner.

Men det er som sagt alene Rådets holdning, derefter skal der forhandles et kompromis med Europa-Parlamentet.

Nikolaj Villumsen meddelte, at Enhedslisten støtter en reduktion af udsmid og dermed også ministerens forhandlingsoplæg. Han opfordrede til, at man fra dansk side arbejder på at fremme det kystnære fiskeri i stedet for at forbedre en smule på det mere skadelige fiskeri.

Pia Adelsteen forstod, at ingen har interesse i at smide fisk ud i havet igen. Hun var dog bekymret for, at dem, der lavede reglerne, ikke kender til håndteringen af fisk. I samlenotatet stod der, at det skal være praktisk håndterbart at opbevare døde fisk på bådene. Hvilken praktisk betydning vil forslaget have for opbevaring af fisk på bådene? Hvilken betydning vil det have for kvoterne? Danmarks Fiskeriforening gav i høringssvaret udtryk for en bekymring for, at fiskerne inden fangst skal sikre sig en tilstrækkelig kvote. Hun kunne godt forestille sig, at det vil give en masse administrativt bøvl, for hvem ved, hvor meget der bliver fisket op.

Thomas Danielsen gav udtryk for Venstres skuffelse over, at regeringen ikke imødekom hovedformålet med et discardforbud, nemlig at gøre det mindre bureaukratisk og simpelt at være fisker. Venstre havde også fremført problematikken under tidligere landbrugsmistre, men måtte konstatere at det nuværende forslag ikke tog højde for den. Trods løbende dialog med Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri forstod han nu på ministeren, at Venstres ønsker ikke ville blive imødekommet, på trods af at der var tale om simple ting, som ikke går ud over det bæredygtige fiskeri. Der er for mange skrivebordsløsninger, og Venstre vil gerne undgå et regelsæt, som fiskerne tvinges til at overtræde, fordi det er praktisk umuligt at overholde. Venstre havde håbet, at der kunne forhandles om sagen, men måtte nu meddele, at partiet ikke kunne støtte mandatet i dets nuværende form.

Mette Bock mente, at intentionen om at undgå udsmid var god. Dog så forslaget nu ud til at medføre større administrative byrder og økonomiske omkostninger for fiskerne. Liberal Alliance kunne dermed ikke støtte et strammende initiativ og udtrykte sig derfor imod ministerens forhandlingsoplæg.

Fødevarerministeren takkede for Enhedslistens støtte. Til Thomas Danielsen sagde han, at han i forhold til Venstres tidligere mandatgivninger var overrasket over, at de var grundlæggende uenige. Regeringen er ikke enig i, at hovedformålet med et discardforbud er at lette livet for fiskerne. Det handler også om bæredygtighed. Samtidig fremhævede ministeren, at regeringen lægger sig i selen for at gøre fiskeriet så administrerbart som muligt og er i dialog med fiskere. Ministeren ville tage til efterretning, at Venstre og måske resten af oppositionen havde om ikke en ændret linje så i hvert fald en linje, som ministeren ikke delte.

Svaret til Pia Adelsteen lød, at regeringen arbejder for fuld kvotetilskrivning.

Thomas Danielsen forstod, at formålet med forslaget var et discardforbud, men fremhævede, at hovedforudsætningen for fiskerne var, at systemet gøres mere smidigt, mindre bureaukratisk, og at fuldt dokumenteret fiskeri skal resultere i mere tillid. Hvis man ikke ved fuldt dokumenteret fiskeri kan have tillid til fiskerne, vidste han ikke, hvornår det så ville blive muligt. Ministeren sagde, at Venstre havde været positive i forbindelse med tidligere mandater, men Thomas Danielsen fremhævede, at Venstre i diskussionerne havde påpeget en lang række elementer, der ikke var blevet taget hensyn til. Regeringen har ikke imødekommet fiskerierhvervet. Man skal sikre bæredygtigt fiskeri og bedre kontrol, men det var kontraproduktivt, at hovedforudsætningen for, at dansk fiskeri gik positivt ind i sagen, ikke var blevet imødekommet. Hvis ministeren agtede at få en bred opbakning, kunne det være hensigtsmæssigt at invitere til forhandlingen inden præsentationen af et forslag. Nu hed det sig, at hvis man ikke kunne acceptere det, kunne man ikke være med i det videre forløb.

Pia Adelsteen ville gerne have svar på sine tre konkrete spørgsmål. Hvilken betydning har forslaget for kvoter, opbevaring af fisk og sikring af kvoter inden fangst? Hvis hovedformålet var bæredygtighed, kunne ministeren så forklare, hvordan det kan give flere fisk, at man i stedet for at smide døde fisk ud i havet, tager dem ind på land via en landningsforpligtelse.

Fødevarerministeren svarede Pia Adelsteen, at hvis fisk bliver smidt ud i havet igen, vil de ofte dø, men tager man dem ind, bliver de brugt til noget. Efter hans opfattelse havde Dansk Folkeparti støttet op om den tankegang hele vejen igennem. Hvad angik hendes spørgsmål om håndtering i forhold til opbevaring, forklarede ministeren, at på fartøjer over 12 meter skal alle fangster under mindstemål opbevares adskilt fra fangster over mindstemål. Der vil ikke længere være krav om særskilt opbevaring efter art i fangster under mindstemål, og for fangster med mere end 80 pct. pelagiske arter eller industriarter er der ikke krav om separat opbevaring af fangster henholdsvis over og under mindstemål. Hvad angår fartøjsførerens forpligtelser til at have de nødvendige kvoter forud for

fangsten gælder, at han skal bestræbe sig på at råde over tilstrækkelige kvoter til at dække den sandsynlige fangst. Fiskeren kan bruge puljesystemet med en omsættelig fiskekvote til at skaffe sig supplerende kvoter. Det betyder, at han kan bytte sig på plads, hvis der er behov for det – f.eks. hvis han mangler kvoter på den sidste fangsttur.

Hvad angår kvotetilskrivning, svarede ministeren Pia Adelsteen, at den nye grundforordning indeholder bestemmelse om, at når udsmidtsforbuddet indføres, fastsættes kvoterne, så de afspejler fangsterne. Den videnskabelige rådgivning fra ICES, Det Internationale Havundersøgelseråd, vil fremadrettet tage højde for dette. Datagrundlaget er dog ikke komplet, og for visse fiskerier skal det forbedres, i takt med at alle fisk skal ilandbringes. Indtil ICES-rådgivningen er fuldt tilpasset, kan det derfor være nødvendigt, at Rådet i en kortere overgangsperiode politisk fastsætter en lidt højere kvote.

Til Thomas Danielsen sagde ministeren, at der ikke var meget andet at gøre end at tage Venstres holdning til efterretning og anerkende, at Thomas Danielsen sidst i sit indlæg dog havde nævnt ordet bæredygtighed. Det kunne være, at Venstre og regeringen kunne finde hinanden på nogle områder.

Pia Adelsteen havde forstået det således, at hvis man fanger fisk, der er for små, kan man godt proppe dem i samme rum – ellers deler man efter art. Kunne det lade sig gøre rent praktisk ude på en fiskekutter? Et andet spørgsmål gik på reglen om at sikre sig en kvote, inden man tager ud og fanger. Man tager typisk ud for at fange en bestemt type fisk, men ender med at have nogle bifangster med hjem også. Dem får man nu en landingsforpligtelse til. Har man som fisker mulighed for at vide, hvilken bifangst man får med, så man kan sikre sig kvoterne på forhånd? Hvis nej, giver det ingen mening at stille den slags krav. Dansk Folkeparti har altid støttet bæredygtighed og bakket op om, at man ikke skal fange flere fisk, end at fiskebestandene kan bevare sig selv. Men kan man midlertidigt fastsætte en højere kvote, når man inden for nogle arter ikke har en anbefaling om, hvor stor kvoten må være? Når man fanger fisk og får en bifangst, er fiskene så døde eller levende, når de smides ud igen?

Fødevarerministeren svarede, at nogle fisk vil være døde, nogle vil være levende og de beskadigede vil senere dø. I forhold til kvoter pointerede ministeren, at hvis ikke man kan regne med, at fiskerne har en nogenlunde fornemmelse for fangststørrelser, vil det være svært. Dog var han enig i, at når man har at gøre med naturen, kan man ikke altid vide, præcis hvilke fisk der bliver fisket op. Derfor var der gode muligheder for at bytte sig på plads f.eks. når man skal have det sidste træk og er tæt på at have opfyldt kvoten. Ministeren fremhævede, at det dog ikke var blevet fremhævet af fiskerne som et reelt problem, fordi det kræver, at man er meget tæt på at nå loftet for kvoten og samtidig har et virkelig godt træk. For FKA-fartøjer gælder det, at hvis de mangler kvoter, kan fartøjsføreren ringe til sin puljemanager og få den fornødne kvote. Hvad angår IOK-fartøjer, har man også mulighed for inden for 48 timer at handle sig på plads via kvotebytte. Ministeren mente, at det var administrerbart.

Fagfolk har vurderet, at sorteringen kan finde sted på fiskekutterne. Han mindede i øvrigt om, at fiskepuljer administreres af fiskerne selv. Han bekræftede, at de midlertidige kvoter opretholdes, indtil det videnskabelige grundlag for en politisk fastsættelse foreligger.

Thomas Danielsen indvendte, at den problematik, Pia Adelsteen rejste, kun var en lille del af problemet. Det var korrekt, at hvis man fisker mere end kvoten tilskriver, kan man tilkøbe sig overfiskeri. Tidligere smed man undermålere ud. Det må fiskere ikke mere, sagde ministeren nu, men skulle tage dem med på land. Det ville Thomas Danielsen ikke kalde en fuld tilskrivning af kvote. Ville ministeren?

Pia Adelsteen sagde, at det var muligt, at fiskerne er dygtige til at vide, hvilken slags fisk de får i deres net, men at der jo sker ting i naturen, som man ikke selv er herre over. Med en landingsforpligtelse giver det god mening at tage døde fisk med ind i stedet for at smide dem ud, men for hende at se blev fiskerne nu straffet for at slæbe fisk med ind. Hun havde svært ved at se, at det giver bedre bæredygtighed at tage fisk med på land – det giver muligvis flere spisefisk, men da ikke flere fisk i havet. Dansk Folkeparti kunne ikke støtte ministerens mandat.

Nikolaj Villumsen bad ministeren bekræfte, at der er langt færre problemer med udsmid i det kystnære fiskeri. Var ministeren enig med Enhedslisten i, at det kystnære fiskeri bør fremmes som den mest bæredygtige form for fiskeri?

Fødevareministeren bekræftede, at udsmidet generelt var mindre i garnfiskeri tæt på kysten. Han understregede over for Pia Adelsteen og Thomas Danielsen, at regeringen arbejder for fuld tilskrivning af discard, og hvis fiskeren har mere discard og dermed fanger mere, end han må, må han bringe puljen i spil. Generelt mente ministeren, at den tekniske øvelse, som Venstre brugte som et figenblad for ikke at støtte forhandlingsoplægget, i virkeligheden ikke udgjorde noget problem. Fiskerne er blevet spurgt, og det viser sig, at de er i stand til at ramme kvotemængder. Hvis de en sjælden gang imellem ikke gør det, er der mulighed for puljer.

Formanden ønskede at samle op på mandatgivningen og spurgte, hvem der talte på vegne af Det Konservative Folkeparti.

Thomas Danielsen sagde, at Venstre var blevet bedt om at tale på vegne af Det Konservative Folkeparti, der var imod ministerens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod ministerens forhandlingsoplæg, idet kun Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

2. Fiskeripartnerskabsaftale med São Tomé og Príncipe

- a) Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og São Tomé og Príncipe,
- b) Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Demokratiske Republik São Tomé og Príncipe og
- c) Forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimulighederne i henhold til protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Demokratiske Republik São Tomé og Príncipe
  - Tidlig forelæggelseKOM (2014) 0189, KOM (2014) 0190 og KOM (2014) 0191
Rådsmøde 3314 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Fødevarerministeren: Det andet punkt er en tidlig forelæggelse af forslaget om fornyelse af fiskeriprotokollen med Sao Tomé og Príncipe. Aftalen vedrører udelukkende fiskeri efter tun og andre stærkt vandrende arter. Der sker en begrænsning af fartøjer med langline, hvilket vi støtter, for at mindske bifangsten af f.eks. hajer.

Fra dansk side holder vi os til den tilgang, der var enighed om i Fødevarerudvalget tilbage i januar 2011, hvor der bl.a. blev lagt vægt på at sikre et bæredygtigt fiskeri og menneskerettigheder. På det grundlag kan vi støtte forslaget.

3. Eventuel henstilling til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Liberia

Tidlig forelæggelse

[KOM (2014) 0264]

Rådsmøde 3314 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Fødevarerministeren: Det tredje punkt er en tidlig forelæggelse af forslaget om at give Kommissionen mandat til at starte forhandlingerne om at indgå en ny fiskeripartnerskabsaftale med Liberia. Når forhandlingerne er afsluttet, vender Kommissionen tilbage med et forslag til Rådet og Europa-Parlamentet. Der skal vi så se på, hvorvidt vi kan støtte forhandlingsresultatet.

Vi holder os også her til den tilgang, som der var enighed om i Fødevarerudvalget i januar 2011.

4. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af en europæisk fond for anvendelser af mindre betydning inden for plantebeskyttelsesmidler

Udveksling af synspunkter

KOM (2014) 0082

Rådsmøde 3314 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Fødevarerministeren: Det sidste punkt er en rapport om plantebeskyttelsesmidler til begrænset anvendelse, som jeg forelægger på vegne af miljøministeren. Det er det eneste egentlige punkt på rådsmødet.

I dag har vi en situation, hvor producenterne af plantebeskyttelsesmidler i vid udstrækning ikke har økonomisk incitament til at markedsføre midler til dette formål. I EU mangler vi derfor godkendte plantebeskyttelsesmidler til disse særlige afgrøder. Mange af disse afgrøder, der dyrkes i lille skala, kan have en høj markedsværdi, særlig dem, der eksporteres. I Danmark har vi f.eks. pryddplanter, grøntsagsfrø, frilandsgrøntsager, frugter, bær, frøafgrøder og en række økologiske afgrøder, som falder inden for denne kategori. Selv om de enkelte afgrøder anses for mindre i et medlemsland, kan de samlet set have stor økonomisk betydning for de enkelte planteavlere og for de enkelte medlemslandes økonomi. Mangelen på godkendte plantebeskyttelsesmidler udgør samtidig en stor risiko for, at der anvendes ikkegodkendte og dermed ulovlige midler i stedet for.

Konkret foreslår Kommissionen en løsning, hvor Kommissionen nedsætter et teknisk sekretariat, der skal oprette og vedligeholde en database for afgrøder af mindre betydning samt koordinere samarbejdet mellem medlemslande og interessenter. Samlet set vurderer regeringen at nedsættelsen af et sekretariat som foreslået af Kommissionen vil bi-

drage til, at der i fremtiden vil blive godkendt flere plantebeskyttelsesmidler, der kan anvendes til afgrøder, som dyrkes i lille skala i EU.

5. Eventuelt

Fødevareministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

Fødevareministeren: Under siden sidst vil jeg lige nævne et par sager. På rådsmødet vil vi fra dansk side under eventuelt bede Kommissionen om at orientere om status over arbejdet med forordningen om transport af dyr og arbejdet med en ny generel dyrevelfærdsforordning.

Endelig vil jeg lige nævne, at der er kommet et udkast til en afgørelse fra generaladvokaten ved EU-Domstolen i den danske hektarstøttesag. Desværre ser det ikke ud til, at Danmark får medhold, men udvalget vil blive orienteret skriftligt, når den endelige afgørelse fra EU-domstolen kommer.

Mødet sluttede kl. 13.02